

Berlusconi està preparat

Vicenç Lozano

"Si a la primavera del 94 Berlusconi era capaç de guanyar unes eleccions amb un partit, Forza Italia, creat només dos mesos abans, què no serà capaç de fer ara utilitzant un imperi de comunicació que ha demostrat tenir el poder maquiavèlic de manipular l'opinió pública fins a extrems mai no vistos en una societat democràtica?"

"Luitaré fins al final per aconseguir que Itàlia torni a ser un estat de dret". La frase és de Silvio Berlusconi, i té la poca vergonya de pronunciar-la quan se sent més acorralat pels jutges, en el moment que veu perillar un futur polític en el qual encara no ha dit l'última paraula. Tot plegat, a més, coincidint amb una situació delicada al seu país en les relacions entre la justícia i la política.

Itàlia viu ara pendent de massa coses. El debat sobre l'aprovació dels pressupostos, la disjuntiva entre la continuïtat del govern tècnic de Lamberto Dini o la convocatòria d'eleccions per al març, la discussió sobre l'oportunitat de la nova legislació sobre immigració... El judici previst per al 17 de gener a Milà, en el qual Berlusconi afrontarà l'acusació de suborn del seu holding d'empreses Fininvest a la Guàrdia de Finances, pot acabar essent clau en el futur d'un país que, l'1 de gener, ha de prendre el relleu d'Espanya en la presidència de la Unió Europea.

Després de fracassar en l'intent de fer caure el govern Dini amb una moció de censura, Il Cavaliere aposta per una batalla per a la qual afirma que està preparat i amb tota l'artilleria a punt. Sigui o no una venjança dels jutges, aquest processament, el que és cert és que l'home que dirigeix Il Polo, la coalició de centredreta italiana, pot acabar capitalitzant aquest judici. La mateixa societat italiana que podria depositar la confiança en Tonino Di Pietro, el fiscal símbol de l'operació Mans Netes, si decidia finalment de fer-se candidat, pot acabar considerant un perseguit i un màrtir l'ex-ministre Berlusconi. Fa uns dies, el seu màxim assessor i amic, Fedele Confaloneri, actual president de Fininvest, deixava les coses clares. "S'imaginen la campanya que ara pot fer Silvio?", repetia.

Si a la primavera del 94 Berlusconi era capaç de guanyar unes eleccions amb un partit, Forza Italia, creat només dos mesos abans, què no serà capaç de fer ara utilitzant un imperi de comunicació que ha demostrat tenir el poder maquiavèlic de manipular l'opinió pública fins a extrems mai no vistos en una societat democràtica. La telecràcia i el *marketing* al servei d'un *cavaliere* màrtir de la persecució judicial, el poden tornar al palau Chigi. D'això, en tenen pocs dubtes tant els seus aliats de coalició, que només li discuteixen el lideratge a mitja veu, com el rivals del centre-esquerra que encapçala en encara desconegut professor, Romano Prodi, a l'ombra dels ex-comunistes del PDS.

A l'espera que s'iniciï un procés penal llarg

Berlusconi. La justícia italiana el percaça.

i difícil, com tots els que es fan a Itàlia, Berlusconi insisteix a dir que és objecte d'un judici polític. Mentrestant no dubta a esquitjar els seus enemics, és a dir, tothom que doni suport al que ell en diu "la dictadura dels jutges". Fins i tot el president de la República, Oscar Luigi Scalfaro, es troba sota el seu punt de mira.

Des del Quirinal Scalfaro lluita per aconseguir que sobrevisquin el seu prestigi, el d'Itàlia i només, si és possible, un nou govern Dini. Potser els sacrificats acabaran essent els fiscals de Mans Netes, ja per a molts tan molestos, entestats a continuar la neteja del país "caigui qui caigui".

La bèstia negra de Berlusconi és el fiscal en cap de Milà, Francesco Saverio Borrelli, el simpàtic, intel·ligent i pacient arquitecte de l'operació Mans Netes, que ha transformat el panorama polític d'aquests últims anys a Itàlia. Un home honest que ja va demolar l'ex-primer ministre socialista Bettino Craxi –el gran amic i padrí de Berlusconi– i que continua ara sense el concurs de Di Pietro, ja retirat, la tasca de rematar el vell sistema de corrupció.

Berlusconi manté l'esperança que algú –ell no ha pogut fer-ho– decreti una mena de "punt final" de l'operació Mans Netes, i que l'amnistia els salvi a ell i el seu germà Paolo. Mentrestant, confia que quan Dini presenti la dimissió, abans de final d'any, es dissolgui el Parlament i hom acabi convocant unes eleccions anticipades que pràcticament només ell reclama.

El megalòman i hàbil empresari ha acabat assimilant que la campanya amb un Berlusconi processat pot ser fins i tot un bon argument. A vegades, el martirologi pot fer més vots que no pas la prepotència.